

Written by

Sunday, 22 March 2009 11:29 - Last Updated Sunday, 22 March 2009 11:38

([22-03-2009] உலக நீர் நாள். இந்த நாளில் நீர் ரை சகேரிப்பது பற்றிய விழிப்புணர்வுடன் நமது நீர் உரிமை, அதற்கு நாம் கொடுக்கும் விலை பற்றி சிந்திப்பது அவசியம். அந்த நோக்கத்தையே மனப்படுத்துதல் எண்ணத்துடன் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது)

நமது பாரம்பரியச் சிலை வங்காள இயற்கை வளங்களை பாதுகாக்க வேண்டியது சட்ட ரீதியாக அரசின் கடமையாகிறது. இந்த வளங்கள் அனாதைத் தாய் பொதுச் சொத்து. எனவே, அவை மக்களின் பயன்பாட்டுக்கு உரியவையே ஒழிய இவற்றை தனியார் உரிமையாக மாற்றக் கூடாது. இந்த அம்சம் உலகின் பல நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் நடவடிக்கை.

ஆனால் நம் நாட்டில் நிலைமை தலையீடு மூலம் இருக்கிறது.

தமிழகத்தில் தண்ணீர் ரை தனியார் மயமாக்குவதற்கு மறைக்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் தொடர்பாக நம் மிடையே இரண்டு முக்கிய உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது கரேளாவில் உள்ள பிளாசு சிமாடாவில் உள்ள நீர் வாகம், மக்களால் துரத்தியடிக் கப்பட்டு நெல்லை மாவட்டம் காங்கைகொண்டானில் நிலைகொண்ட கோக கோலா நிறுவனத் தொழிற்சாலை. இந்த ஆலை ஒரு லிட்டர் தண்ணீர் ரை ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவான விலையில் தாமிரபரணியில் இருந்து உறிஞ்சி வாங்கி, ஒரு லிட்டர் தண்ணீர் ரை 13 ரூபாய்க்கு திரும்ப நம் மிடம் விற்கிறது. வாயை மூடிக் கொண்டிருந்தால் எப்படியெல்லாம் கொள்ளை அடிக் க முடியும் என்பதற்கு இது உதாரணம்.

அடுத்ததாக சின்ன மாநகர மக்களின் (மலை தட்டை, தொழிற்சாலைகள், மத்தியதர

Written by

Sunday, 22 March 2009 11:29 - Last Updated Sunday, 22 March 2009 11:38

வர்க்கம் என்று வாசிக்கவும்) பகாசுர தண்ணீர் தவேயை கருத்தில் கொண்டு சூற்றுவட்டார மாவட்டங்களில் உள்ள வயல்களின் ஆழ்குழாய் கிணறுகளில் இருந்து தண்ணீர் உறிஞ்சப்படுகிறது. இதன் சட்டப்படியாக கிணால் கோக கோலா ஆலையைப் போலவே தனியார் நிறுவனங்களும், லஞ்சமாக அரசியல்வாதிகளும் சம்பாதிக்கலாம் என்ற என்ற திட்டம் தீட்டப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் மொத்த ஏஜன்டான உலக வங்கி திட்டம் தீட்டி மாநில அரசுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகக் கேள்வி.

இவ்விரண்டும் தண்ணீர் ரை கஹு போட்டு விற்பதற்கு நடந்த, நடக்கப் போகிற உதாரணங்கள்.

இத்துடன் ஒரு கலெக்டர்தையும் மாநில அரசு தற்போது அரங்கேற்றி வருகிறது. கடல் நீரே குடிநீராகக் கிறதே, ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசிடம் முதல் தவணை வாங்கி இருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தையும் தண்ணீர் சூத்திகரிப்பு நிறுவனமாக அல்லாமல், தண்ணீர் விற்பனை நிறுவனமாக பிற்காலத்தில் மாற்றிவிட திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மக்கள் வரிப்பணம் ஆயிரம் கோடி ரூபாயில் இந்த நாடகம் அரங்கேற்றுவதுதான் அவலம். நாட்டிலுள்ள நீர்நிலைகளில் உள்ள குடிப்பதற்கு உகந்த தண்ணீர்தான் கடலில் சின்று கலக்கிறது. இதன் சேகரித்து பயன்படுத்துவதை விட்டுவிட்டு, அதன் மாசுபடுத்தி கடலுக்குள் கலக்கவிட்டு, பின்னர் அதையே சூத்திகரித்து நமக்குத் தருகிறார்கள். இந்த நிறுவனத்தால் நமக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. கட்டாயம் காண்ட்ராக்ட் எடுத்தவர்களுக்கும் அரசியல்வாதிகளும் கொள்ளை லாபம் கிடைக்கும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமும் வண்டாம்.

பொதுச் சொத்தான தண்ணீர் ரை எப்படி அரசும் தனியாரும் கட்டடாக நம்மிடம் "விற்கிறார்கள்" என்பதற்கு இவ்வை எல்லாம் தெளிவான உதாரணங்கள்.

இது மட்டுமில்லை. மாபெரும் தண்ணீர் ரகமக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு தீட்டப்படும் திட்டங்கள் எல்லாமே அதிகாரம் மிக்கவர்கள், வசதிமிக் கவர்களாக காகத் தான் உருவாக் கப்படுகின்றன. ஆனால் ஏழைகள் தாகத் தில் தவித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாமே வரிப்பணத்தில் மறே கொள் ளப்பட்டு துொழிற் சாலகைள், கட்டுமான நிறுவனங்கள், பெரும் விவசாயிகளுக்கு பலனளிக் கின்றன.

இவ்வளவு காலம் வளங்குன்றும் வகையிலான பல்வற்றோ மறமுகத் திட்டங்கள் அல்லது உள்ளார் அரசுகளை ஊக்குவித்ததன் மூலம் தண்ணீர் பற்றாக்குறையையும், தண்ணீர் மாசுபாட்டையும் உலக வங்கி வற்றிகரமாக உருவாக்கி இருக்கிறது. இன்றைக்கு தண்ணீர் பற்றாக்குறையை பன்னாட்டு தண்ணீர் நிறுவனங்களாக்கான சந்தை வாய்ப்பாக மாற்றும் வலையில் உலக வங்கி ஈடுபட்டு வருகிறது. உலக தண்ணீர் சந்தையின் மதிப்பு ரூ. 40,000,00 கோடி என்று உலக வங்கி மதிப்பிட்டு இருக்கிறது.

இதெல்லாம் எவ்வளவு துரம் உண்மை என்று யோசிப்பவர்கள், கொஞ்சம் உட்கார்ந்து சிந்தித்தால் எல்லாம் புரிந்துவிடும். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பாட்டில் அல்லது கனேசுபிள்ளை வாங்கிக் குடிப்பதைப் பற்றி யாராவது யோசித்திருப்போமா? போவோர் வருவோருக்கெல்லாம் தாகத்ததைத் தீர்த்து, தண்ணீர் பந்தல் வதைத் தாரம் பரியத்ததைச் சேர்ந்தநாம், இன்று காசு கொடுத்துத் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிக்கிறோம். அந்த வகையிலேயே அரசு அடிப்படையிலிருந்து உரிமைகளை மறுத்திருக்கிறது. குடிதண்ணீர் ருக்காக ஒவ்வொருவரும் வரி செலுத்தும் போதும் கட்ட, குடிதண்ணீர் ரை காசு கொடுத்துத் த வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

Written by

Sunday, 22 March 2009 11:29 - Last Updated Sunday, 22 March 2009 11:38

அடுத்த ஆண்டு வாக்கில் உலகில் 250 கோடி பரே பாதுகாப்பான குபிநீ ர் இன்றித் தவிப்பார்கள் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 30 சதவீதம் பரே இந்தியா உள்ளிட்ட நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள். இந்த நிலையில் அரசு விநியோகிக்கும் தண்ணீரின் அளவு குறைந்துவிடும். அப்பொழுது உருவாகும் பற்றாக்குறையைப் பயன்படுத்தி லாபம் சேர்க்க தனியார் நிறுவனங்கள் திட்டமிட்டு வருகின்றன.

இப்படியாக தண்ணீர் மீதான உரிமையை தனியார் மயமாக்கி, அதை ஒரு விற்பனையைப் பொருள் ஆக்குவது வாழ்வதற்கான உரிமையைப் பறிக்கும் அச்சுறுத்தல்களில் ஒன்று. ஏனென்றால் தண்ணீர் சூழற்சி என்பது வளங்குன்றாத வகையில் இருக்க வேண்டும் என்ற கடப்பாடுகளையே மீறி, சந்தைத் தேவைக்கேற்ப சூரணப்பட்டுவதால் தண்ணீராகக் காண நெருக்கடி அதிகரிக்கவே செய்யும். பண்டை காலங்களில் இருந்தது போல தண்ணீர் ரைப் பயன்படுத்துவதற்கும், சமஉரிமைப் படிபகிரந்து கொள்வதற்குமான உரிமை உள்ளார் சமீகத்திடமே இருக்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில் தண்ணீர் விநியோகத்தை தனியார் மயமாக்குவதன் தொடக்கமாக திருப்பூர் மாநகராட்சியில் தண்ணீர் விநியோகம் தனியார் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சன்னையில் குப்பை அப்புறப்படுத்தும் பணியை தனியார் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது போல, இந்த நடவடிக்கையை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக 2002 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டிருப்பார் டெவலப்மென்ட் கார்பரேஷன் லிமிடெட் நிறுவனத்துக்கு ரூ. 1273 கோடி ரூபாய் ஒப்பந்தம் 30 ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மகிந்த்ரா-மகிந்த்ரா, யுனடைடெட் இன்டர்நேஷனல், வஸ்ட் வாட்டர், பகெட்லெ ஆகிய நிறுவனங்கள் பற்றியுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் மகிந்த்ராவைத் தவிர மற்ற மூன்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள். காட் விதிமுறைப்படி, இந்த நிறுவனத்தின் செயல்பாட்டில் திருப்பதியில் லாவிட்டாலும்கூட, ஒப்பந்தத்தின் மாநகராட்சி திரும்பப் பெற முடியாது.

திருப்பூர் குபிநீர் விநியோகம் தனியார் மயமாகி உள்ளது முதல் கட்டம். ஒனிக்ஸ்-நீல் மெட்டல் பனால்கா போன்ற குப்பையை என்னும் வியாபாரத்தையே போலவே, இந்த குபிநீர் விநியோக வியாபாரமும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் தொற்றுவிநியோகம் போல் விரைவில் பரவக்கூடும்.

Written by

Sunday, 22 March 2009 11:29 - Last Updated Sunday, 22 March 2009 11:38

ஐந்தாம் பத்திரிகை பத்திரிகை

இதுதவிர காலங்காலமாக மக்கள், விவசாயத்தையிட தனியார் தொழிற்சாலைகளே தண்ணீர் ரைசுரண்டிக் கொழுத்து வருகின்றன. தண்ணீர் ர் பொதுச் சொத்து என்ற பெயரில், பெரும்பாலான நிறுவனங்கள் மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் தண்ணீர் ரை பெற்று வருகின்றன. (ஆனால் பொதுமக்கள் கொட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்)

நீர் வள ஆதார அமைச்சகத்தின் கணக்கீட்டின்படி, தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்தும் தண்ணீர் ரின் அளவு இருபது ஆண்டுகளாக மாறவையில்லை. ஆனால் மத்திய நீர் வள ஆதார அமைச்சகம் வசதியாக ஒரு விஷயத்தை மறைத்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்தும் தண்ணீர் ர் என்றால், அவை உறிஞ்சும் தண்ணீர் ரை மட்டும் கணக்கிடுவது முறையற்றது. தொழிற்சாலைகள் அனாதையும் தண்ணீர் ரை மாசுபடுத்துகின்றன. அந்தத் தண்ணீர் ரை ஆறு, குளம், வாய்க்கால், ஏரி, குட்டை, கடல் என்று பார்க்கும் இடமெல்லாம் திறந்துவிட்டு "பொதுச் சேவை" செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

சராசரியாக வளையிற்ப்படும் ஓவ்வொரு லிட்டர் மாசுபட்ட தண்ணீர் ருக்கு பதிலாகவும் 5-8 லிட்டர் மாசுபடாத தண்ணீர் ர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன்படி நாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் மொத்த தண்ணீர் ரின் அளவில் 35-40 சதவீதம் தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்துவதாகவே இருக்கும். ஆனால் இதை மறைத்துவிட்டு மக்கள் பயன்படுத்துவது அதிகம், விவசாயம் பயன்படுத்துவது அதையிட அதிகம் என்று பலரும் பட்டியல் இட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஐயோஐயோ ஐயோஐயோ ஐயோஐயோஐயோ, ஐயோஐயோஐயோஐயோ ஐயோஐயோஐயோ!

Written by

Sunday, 22 March 2009 11:29 - Last Updated Sunday, 22 March 2009 11:38

- காய்கறிகளை சட்டியில் இட்டு கழுவுங்கள், அப்படியே கழுவ வணேட்டாம்.

- நடபாதை, பபி, வண்டி ஓடும்பாதைகளை விளக்குமாறால் கட்டடங்கள். தண்ணீர் ரால் கழுவ வணேட்டாம்.

- சடிகளாகுக்கு தண்ணீர் ற் ஊற்ற, வாகனங்களைக் கழுவ வாளியை பயன்படுத்துங்கள், ஹோஸ் பைப் வணேட்டாம்.

-ஆதி வள்ளியப்பன்
(valliappanpress@rediffmail.com)

<http://poovulagu.blogspot.com/2009/03/blog-post.html>